

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116215374
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoláková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116215374.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zolákovskej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: H. R., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. U. XXX, XXX XX U., o zaplatenie 2.487,69 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 14Csp/31/2016-50, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 613,76 Eur spolu s 5% -tným ročným úrokom z omeškania od 02.07.2016 do zaplatenia a kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 3,36 Eur, všetko v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. II. výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. III. výrokom vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznal

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že medzi stranami sporu bola uzavretá úverová zmluva dňa 26.02.2013, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky vo výške 5.000 Eur. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch. Z obsahu zmluvy vyplýva, že táto neobsahuje všetky obligátorne náležitosti, minimálne predpoklady použité pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/) a taktiež výška, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov (§9 ods. 2 písm. k/). K tvrdeniu žalobcu, že zmluva obsahuje tieto náležitosti súd uviedol, že v zmluve má byť oddelene uvedená minimálne výška úroku a istiny, pričom absencia týchto náležitostí má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 18,25% avšak podľa výpočtu súdu predstavuje 18,63% teda RPMN je uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo ma taktiež za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tak zo žaloby, ako aj všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by tento akýmkoľvek spôsobom skúmal bonitu žalovanej z hľadiska zisťovania jej príjmov, pričom s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 cit. zákona sa úver taktiež považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná doposiaľ zaplatila sumu 4.386,24 Eur a bol jej poskytnutý úver vo výške 5.000 Eur. Rozdiel predstavuje sumu 613,76 Eur, na zaplatenie ktorej súd žalovanú zaviazal s príslušným úrokom z omeškania tak, ako to navrhol žalobca a priznal žalobcovi kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 3,36 Eur. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že pomerne neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a pomerne úspešnej žalovanej trovy nevznikli.

3. Proti uvedenému rozsudku konkrétne proti výroku II. a výroku III. podal žalobca odvolanie, v ktorom namietol nepreskúmateľnosť rozhodnutia vo výpočte RPMN, pre nedostatok odôvodnenia. Vytýkal

súdu prvej inštancie, že v odôvodnení rozhodnutia iba konštatoval nesprávnosť údajov v zmluve bez akéhokoľvek výpočtu, či vodítka na základe ktorého by bolo možné akokoľvek prípadnú nesprávnosť overiť resp. overiť postup súdu. Poukázal na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy a výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona. Ďalej uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj obchodné podmienky banky, a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo všeobecných obchodných podmienkach. Z údajov o výške anuitnej splátky, termín splatnosti prvej splátky, počtu splátok ako aj periodicity a termín o splatnosti anuitnej splátky uvedených v úverovej zmluve nesporne vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Anuitné splácanie je definované ako pravidelné plynutie pevne stanovených platieb počas určitej, špecifikovanej doby. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká a skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku, pričom výška anuitnej splátky sa nemení, plynule sa mení iba výška, pomer istiny a úroku. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok, a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 vo veci HOME Credit Slovakia, a.s. proti P. T., zo záverov ktorého vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ a písm. i/ Smernice európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny a úrokov. K skúmaniu bonity poukázal na to, že pred poskytnutím úveru preveroval bonitu klienta a ak súd prvého stupňa považoval jeho žalobu za neúplnú bolo jeho povinnosťou podľa § 129 OSP odstraňovať vady podania, súd ho však na doplnenie návrhu nevyzval a napriek tomu vo veci meritórne rozhodol. Takýto postup považuje za procesne vadný.

4. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 CSP vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom a s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

7. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 01.05.2014 súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. S účinnosťou od 01.04.2015 bol uvedený text právnej normy doplnený treťou vetou, podľa ktorej všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Podľa § 369 ods. 1 ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

15. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa § 300 CSP na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

16. Závery súdu prvej inštancie uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku považuje odvolací súd z hľadiska na odvolacie dôvody ako predčasne a nedostatočne odôvodnené z hľadiska skutkového posúdenia zmluvy a právnej argumentácie súdu prvej inštancie.

17. V konaní nebolo sporné, že strany sporu uzavreli platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a že žalovaná úver čerpala. Súd prvej inštancie v odseku 5. konštatoval, že v zmluve je uvedené RPMN vo výške 18,25%, avšak podľa výpočtu súdu predstavuje 18,63% , teda RPMN je uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z odôvodnenia rozhodnutia však nevyplýva, na základe čoho, akého výpočtu, dospel súd prvej inštancie k záveru, že RPMN je 18,63% a teda, že RPMN vo výške 18,25%, ktorá je uvedená v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Zároveň, ak súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neskúmal bonitu žalovanej z hľadiska zisťovania jej príjmov, toto tvrdenie nie je ničím podložené. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že preveroval bonitu žalovanej pred poskytnutím úveru a to jednak v žiadosti o poskytnutie úveru, v ktorej žiadateľ uvádza informácie o svojich majetkových pomeroch - aktívach i záväzkoch, lustráciou v Sociálnej poisťovni za účelom preverenia príjmu žiadateľa a lustráciou v registri bankových informácií za účelom preverenia záväzkov žiadateľa v bankových a nebankových spoločnostiach.

18. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že z dôvodov, ktoré uviedol súd prvej inštancie k výkladu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., nie je možné vyvodiť, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Vo veci rozhodol predčasne a rozhodnutie zaťažil vadou správneho skutkového a právneho posúdenia veci.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil pre jeho nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov, čím odňal žalobcovi právo na spravodlivý proces.

20. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie postupovať v zmysle uvedeného dôsledne zistiť skutkový stav veci, vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť.

21. Keďže odvolací súd rozsudok prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti trov konania ako závislí výrok. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne o náhrade celých trov konania v novom rozhodnutí o veci.

22. Rozhodnutie senátu Krajského súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).